

Egyéni választókerületből: öt Fidesz-MDF-es, két MSZP-s képviselő

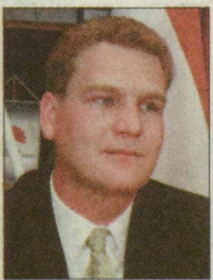
A megye jobbra szavazott

Újhelyi István

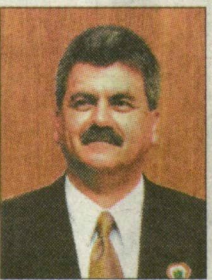
Balogh László

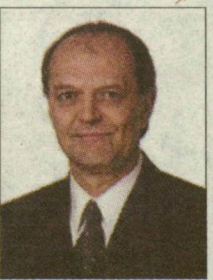
Botka László

Vincze László

Farkas Sándor

Martonosi György

Minden korábbi országgyűlési képviselő választásnál többen, összesen 87 ezer 200-an, a voksolásra jogosult polgárok 68,5 százaléka járult az urnához Csongrád megyében. Ennek köszönhetően nem csak érvényes, hanem eredményes is volt a második forduló. Az első körben a 6. számú (Hódmezővásárhely központú) választókerületben képviselői mandátumhoz jutott Lázár János (Fidesz-MPP-MDF), vele együtt Csongrád megye polgárai az itteni hét egyéni választókerületből öt Fidesz-MPP-MDF támogattá, két MSZP-s képviselőt küldtek a Parlamentbe.

1-es körzet

(Szeged, Deszk, Kübekháza, Tiszasziget, Újszentiván, Széregl)

1. Újhelyi István (MSZP), 21.208 szavazat (58,91 százalék); 2. Rákos Tibor (Fidesz-MPP-MDF), 15.573 szavazat (43,26 százalék)

Nagyon megtisztelő a bizalom, amelyet a választóim megelégedtek nekem – nyilatkozta Újhelyi István. Ígérem, becsülettel, tisztességgel meg szolgálom! Minden örömmel azon leszek, hogy azt a programot, amelyet a választási kampányban megismerttettem az emberekkel, maradéktalanul megvalósíthassam.

2-es körzet

(Szeged, Mórahalom, Ásotthalom, Domaszék, Zákányszék, Öttömös, Röske, Ruzsa)

1. Balogh László (Fidesz-MPP-MDF) 21.933 szavazat (51,65 százalék); 2. Géczy József Alajos (MSZP) 20.528 szavazat (48,35 százalék)

– Köszönöm a szegedieknek, hogy engem támogattak – nyilatkozta lapunknak Balogh László a szavazatok összeszámlálása után. – Ugyanígy köszönettel tartozom a mórahalmi, az ásotthalmi, a domaszéki, a zákányszéki, az öttömösi, a ruzsai, a rözkei voksokért, és a szentmihályi és dorozsmai szavazatokért. Úgy érzem, Szegeden megtartottam az emberek bizalmát, és a győzelmet az országgyűlésben általam képviselt falvak polgárai hozták meg nekem.

3-as körzet

(Szeged, Algyó, Bordány, Zsombó, Üllés) az adatok 98 százalékos feldolgozottságánál:

1. Botka László (MSZP) 21.479 szavazat (54,10 százalék); 2. Bartha László (Fidesz-MPP-MDF) 17.398 szavazat (43,82 százalék); 3. Pásztai Ágnes (Centrum Párt) 822 szavazat (2,07 százalék)

– A második fordulóban jelentősen bővült azoknak a köre, akik rám szavaztak. Mindez azt jelenti, hogy Szegeden és környé-

kén az országosnál is erősebb volt a kormányváltó akarat – nyilatkozta lapunknak Botka László. A frissen megválasztott parlamenti képviselő első nyilatkozatában megköszönte választói bizalmát. Botka szerint az, hogy ki kire szavazott, csak a választásokig volt érdekes. A szocialista politikus közölte, ő az egész választókerület érdekét akarja képviselni.

4-es körzet

(Baks, Balástya, Csanytelek, Csengele, Csongrád, Dóc, Felgyő, Forráskút, Kistelek, Ópusztaszer, Pusztaszer, Sándorfalva, Szatymaz, Tömörkény): 1. Vincze László (Fidesz-MPP-MDF), aki 18.145 szavazatot kapott (57,90%), 2. Fábrián György (MSZP), mert 13.196 voksot gyűjtött (42,10%).

– A szeretetnél, az összefogásnál nincs jobb eszköz arra, hogy elérjük közös céljainkat – hangsúlyozta az újraválasztott Vincze László képviselő. – Köszönöm munkatársaimnak a kampányban nyújtott segítséget, a polgároknak meg a voksokat! Örülök, hogy a négy év eredményeit nem hagyták veszni az emberek.

5-ös körzet

(Árpádhalom, Derekegyház, Eperjes, Fábiansbestyén, Nagymágocs, Nagytóke, Szegvár, Szentés) választókerületben az

adatok 98,2 százalékos feldolgozottságokor: 1. Farkas Sándor (Fidesz-MPP-MDF) 12.964 szavazattal (53,29%), 2. Demeter Attila (MSZP) 11.363 voksal (46,71%).

– Az első forduló biztató eredménye igazolódt: Csongrád megyében a polgári erők, a nemzeti oldal elkötelezettjei kerekedtek fölül – fogalmazott újraválasztott képviselőként Farkas Sándor, a Fidesz-MPP területi elnöke. – Képviselőként nagyon köszönöm a polgárok szavazatokban mérhető bizalmát!

7-es körzet

(Ambrózfalva, Csanádalbirt, Csanádpalota, Ferencszállás, Földeák, Királyhegyes, Kiszombor, Klárafalva, Kövegy, Magyarcsanak, Makó, Maroslele, Nagyér, Nagylak, Óföldeák, Pitvaros) kialakult erősrend: 1. Martonosi György (Fidesz-MPP-MDF) 14.130 szavazatot kapott (52,38%), 2. Buzás Péter (MSZP), 12.155 voksot gyűjtött (45,06%), 3. Dán Jánost (FKGP) 692-en (2,57%) támogatták.

– Nagyon-nagyon örülök a választási eredménynek! – fogalmazott a listából egyéni képviselővé lett Martonosi György. – Köszönöm a munkatársaim segítségét, köszönöm a szavazatokban megnyilvánuló bizalmat! Itt jól látszik, hogy az emberek össze tudtak fogni.

Tépőzárás demokrácia

KOVÁCS ANDRÁS

Mi – választott szomszédom röviden a lépcsőházban arra a kérdésre, ki nyeri a választások második fordulóját. Négy éve talán még azt mondta volna, az MSZP vagy éppen a Fidesz, hiszen nem volt ekkora tétje a demokráciákban azért hétköznapiak számító eseménynek.

Mi nyerünk, ők (ezek) veszítenek, ébredt az ország tegnap, s indult választani. Nem tudom, észrevették-e, de olyan csend volt a szavazókörökben, mint a templomban. A választók érkeztek, kicsit a fogukat is összeszorították, odakanyarították a nevüket a „polgár saját kezű aláírása” rubrikához, egyetlen mosoly nélkül szavaztak, majd mentek tovább. És csupán két három sarokra a szavazófülkétől kezdtek el újra beszélgetni.

Annál zajosabb volt az elmúlt néhány hónap, különösen az utolsó két hét. Hosszan lehetne sorolni a közös veszteségeket; az ország egyik felének talán a kokárdázás fáj legjobban. Amikor a kisvárosi önkormányzat elvált, kétgyermekes irodavezető-helyettes asszonya bögött otthon, hogy akkor most feltűzte a kokárdát, mint a főnöke, vagy ne, s egyáltalán, ki fog itt győzni? Mert az ellenzéki városatyának hasonlóan pontos listája van a szalagosoktól, mint a főnöknek, s a szavazás után csak az egyik dobja majd el, mint feleslegessé válót. Az utolsó napokra pedig feltűnt a mobil, azaz „tépőzárás” kokárda is, amit helyhez, alkalomhoz, félelemhez illoen lehetett viselni.

És egyre kevesebb szóból álltak össze a mondatok, amelyek időben ugyanolyan hosszúak voltak, mint korábban. Igencsere és nemekre egyszerűsödött a csata, s ennek során mindkét oldal bőven mondott olyasmit, amit néhány esztendő múlva minimum szégyell, esetleg meg is tagad. Az ellenzék szerint a mélypont az első forduló után két nappal elhangzott miniszterelnöki beszéd volt, sokan félték attól, hogy az alapkö-stratégia utcaok stratégiaá válik. Nem így történt, köszönhetően a Kossuth téri beszédig magát már rendesen kiálzó kormányfőnek és a 0,4-2,0 milliós fejelemzett hallgatóságnak. A csak saját hasznát néző nemzetközi tőke – közgazdasági szakközép, második osztály – ugyan többszörösen „el lett küldve”, ettől persze még az ezermilliárd forint árbevételű győri Audinál nyugodtan alszik az alkatrésztaktár tárgoncása és konyhai kisegítő felesége.

A kormányzó párt mindent egy lapra, az első forduló eredményének megfordítására tett fel. Ehhez arra volt szükség, hogy sokan maradjanak otthon az első körben szavazók közül, számosan voksoljanak a két hete ezt elmulasztók közül. És ami lényegesebb, sokan szavazzanak az ellenkező oldalra az intenzív kampány hatására. Az is látszik, a visszalépések nem feltétlenül ott hozták szavazatokat, ahol a politikusok várták, megynkben is fordított meg közzet a miniszterelnöki országjárás.

Végül nagyon kicsi lett a különbség, szinte pontosan a közepén fejeződött meg az ország. Az árok is nagyon mély és mindkét oldalról el kell kezdeni betemetni. Hogy belátható időn belül átjárható váljon.

Megmozdult a tömörkényi választók csendes sokasága

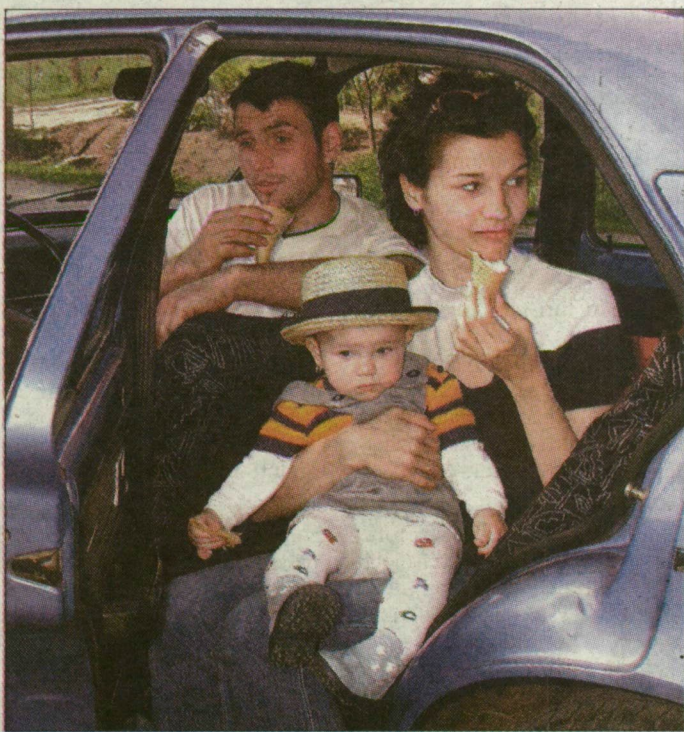
Foci helyett politika

A helyi pártpolitikai villongások miatt elhíresült Tömörkényen vasárnap a választópolgárok sokasága szavazott.

A kampánycsendes hét végén, a Baks-Tömörkény focimeccsen a szurkolók szópárbaja nem első sorban a sportolók és a bíró teljesítményéről, inkább a politikai nézetekről szólt. A balosnak mondott Baks és a jobbos Tömörkényi focistáinak rajongóit a 91. percben a vezetést eldöntő gól megszületése döbentette rá: mégiscsak a játék a lényeg.

Tömörkényen a választások második fordulójában már délelőtt 11-kor többen járultak az urnához, mint ahányan két héttel korábban délig leadták a voksukat. A jelentős részvételről nemcsak Seres Ilona jegyző adatai, hanem a két szavazókör környékén tapasztalt autós és kerékpáros tumultus is tanúskodott. Sok fiatal azért látogatott éppen most haza, hogy szüleiket is rávegye a voksolásra.

A tömörkényi korcsmákban a szavazás napján is a megszokott módon zajlott az élet. Negyed 12-kor a központi buszváró körüli padok egyikén a választások eddigi tapasztalatait Szobácsik László már voksolás utáni hangulatban osztotta meg barátjával. A beszélgetőfőrsége legpompában sem kívánt szerepelni, nem így a barátja, aki nem titkolta: a fideszes jelöltre voksolt. Elsősorban nem a jelölt személye, hanem a jobboldali kormány hatalmon maradásának elősegítése érdekében döntött ekképpen. Hasonlóan vélekedett egy közelben beszélgető háromfős baráti társaság is, ám

Farkasék szerelmük tizenegy hónapos gyümölcsével, Annával együtt voltak szavazni. Fotó: Tésik Attila

nevüket a nyilatkozathoz nem kívánták adni.

Valószínűleg csak a véletlenes múlt, hogy a megkérdezett járókelők közül senki sem nyilatkozott a baloldali jelölt támogatásáról. Igaz, Tömörkény – első sorban a négy évvel ezelőtti politikai viharok miatt – a jobboldal egyik fellegváraként tartják számon Csongrád megyében. Ugyanakkor Tömörkény is halad a korrall.

A tömörkényiek négy évvel ezelőtti általános véleményének tartós megváltozását tükrözte, hogy – abban a faluban, ahol

1998-ban díszpolgárrá választották Csurka Istvánt – az első fordulóban a MIÉP egyéni jelöltjére csak 98-an szavaztak. Az április 21-i eredmény az általunk megkérdezett, ám szintén a nevük elhallgatását kérő közéleti személyiségek szerint ennek ellenére kétesélyes volt. Szerintük ugyanis a MIÉP-szimpatizánsok Fidesz iránti elkötelezettsége Tömörkényen csak abban az esetben nem fordíthatja meg az eredményt, ha az SZDSZ és a Munkáspárt szavazói most is szinte valamennyien az urnához járulnak.

M. SZ. J.

Az analfabétáknak felolvasták, mi áll a szavazólapon

Végre kibékülhet nagymama a nagyapával

Bevásárlás előtt vagy mise után, vasárnapi öltönyben vagy macónadrágban, kormánypárta vagy ellenzékre – a nyarat idéző napsütésben derűs hét végi programmá vált állampolgári kötelességünk teljesítése, a szavazás.

– Nos, kedveském, ez a szavazólapon, itt a két jelölt neve, s mellette, hogy melyik párthoz tartoznak. Ezek közül kell az egyiket megjelölni – világosította fel a szavazóhelyiségben kissé tanácsalantól tébláboló hajlott hátú nényt az egyik belvárosi körzet szavazóbiztos, majd a pozdorjalemezéből és sötétítőfüggönyből összeállított titokzatos építményhez kísérte a szavazót. Bentről kis motozás hallatszott, a szavazólapon bekerült a borítékba, már csak az urnába kellett volna valahogy betuszkolni a voksot, amit olyannyira áhított megszerezni minden képviselőjelölt.

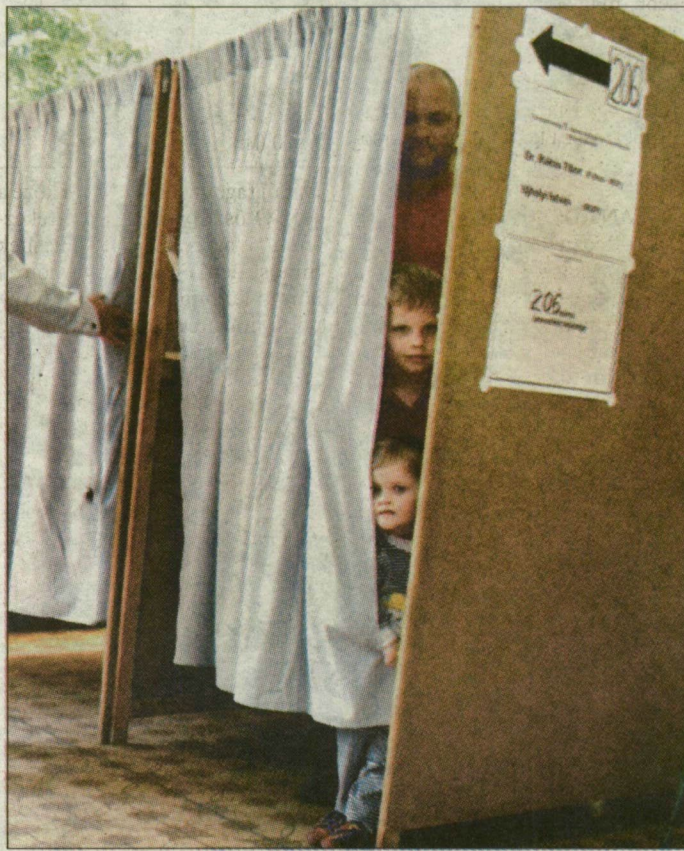
Csak hogy a lyuk kisebb, mint a boríték. – Mindenkinek elmondjuk, hogy hajtsa félbe a borítékot, mert csak úgy tudja bedobni az urnába. Régen talán kisebbek voltak a borítékok, vagy nem volt ennyi jelölt, de az első fordulón estefelé már vállfával tömködtük befelé a borítékokat, rázogattuk a ládát, hogy mindenki beférjen – avat be apró boszúságaiba a Gutenberg utcai egyik választási biztos. A Mars téri szavazókörben is segítségre szorultak néha a választók, s ha írni-olvasni nem is tanították

meg a betérő állampolgárokat, az analfabétáknak felolvasták, mi áll a papírospon.

A nyugalom és béke szigete egy-egy szavazókör. Minden párt delegál bizottsági tagokat, akik már nem először töltenek együtt egy teljes napot, így hát lassan összecsiszolódnak: te kéred el a személyit, te keresed ki a lakó-

jegyzékből a nevet, te pecsételéd le a szavazólapon, te sütötted ezt a süteményt? – Végre valamelyik oldal győzni fog, megnyugszanak a kedélyek és a nagymamám kibékül a nagyapámmal – foglalta össze véleményét egy fiatal lány, miközben az első szavazóknak járó emléklapot nézegette.

W.A.

Na kire szavaztunk?

Fotó: Schmidt Andrea